

ת"פ 6200/07/12 - מדינת ישראל נגד ערן גביש

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 6200-07-12 מדינת ישראל נ' גביש
ת"פ 31534-12-12 מדינת ישראל נ' גביש

בפני	כב' השופטת נאוה בכור
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ערן גביש

החלטה

1. כנגד הנאשם כתב האישום מתוקן **בשנית** המייחס לו עבירות אינמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (**2 אישומים**); הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק; העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק (**2 אישומים**); שימוש בכוח או באינמים למנוע מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח משולב], תשכ"ט-1969; ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק, לפי המפורט בו.

2 כתבי האישום שבכותרת נדונו במאוחד, כהחלטת כב' השופט קרשן מיום 9.12.13 - בה גם הורה לתביעה להגיש כתב אישום מתוקן תוך 7 ימים.

ביום 17.12.13 תוקן כתב האישום לראשונה והוגש בת.פ. 6200-07-13, וביום 26.12.13 - תוקן בשנית, כנ"ל.

2. במענה לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו, וכן העלה מספר טענות מקדמיות.

מטענות הצדדים כפי שהוגשו לבית המשפט עולה כי המאשימה נעתרה לבקשת הנאשם למחוק את האישום השלישי בכתב האישום המתוקן בשנית (סעיף 1 לתגובת המאשימה בגין העלבת עובד ציבור), כמו גם את עבירת העלבת עובד ציבור באישום השני (סעיף 2 לתגובת המאשימה).

3. לטענת הנאשם, יש לבטל את האישום השלישי בכתב האישום המתוקן בהתאם לסעיף 149(3) לחסד"פ, לפיו קיים פגם ופסול בכתב האישום הואיל ולא נחקר על האמור באישום זה.

כמו כן נטען כי בהתאם ל**סעיף 149(4) לחסד"פ** אין בעובדות המתוארות בכתב האישום כדי להוות עבירה, הואיל וחברי "סיירת ביטחון" של עיריית הוד השרון אינם בבחינת "עובדי ציבור" כהגדרתם בחוק ובפסיקה כי אם עובדי חברת שמירה ללא כל מעמד או סמכות חוקית, דוגמת שוטרים, מתנדבי משמר אזרחי ופקחים עירוניים.

בנוסף, בכל הנוגע לשוטר-הרי שהפסיקה קובעת כי על מנת שתתגבש **עבירת העלבת עובד ציבור** יש צורך במבחן התוכני - לפיו השוטר ייחסה משמעות לתוכן הבליו של שיכור, ומבחן הסתברותי- לפיו לא קיימת הסתברות ממשית שהדברים יפגעו בתפקוד הרשות- היינו משטרת ישראל- בהתאם לערך עליו בא להגן הסעיף.

לאור האמור הרי שתקיפת עובדי ציבור אינה מתקיימת מקום בו מדובר בסיירי הביטחון שאינם עובדי ציבור, והעלבה אינה מתקיימת מבחינה עובדתית.

בכל הנוגע לעבירת ההפרה ההוראה החוקית - הרי שעובדות האישום אינן מגלות עבירה, הואיל ומדובר בעזיבת הקהילה הטיפולית ומעבר למעבר בית בתחבורה ציבורית, בתנאי המקום - הואיל וצוות הקהילה התיר את יציאתו וסיפק לו דמי נסיעה בתחבורה הציבורית לביתו, באופן שאינו מהווה עבירה.

השהייה במעצר בית נעשתה בהתאם להחלטות הקודמות, ואי בהירות בהחלטותיו של כב' הש' גדול, שניתן שנבעה משרשור הבקשות והתגובות, אינה יכולה לפעול לחובת הנאשם.

הנאשם כופר כי התקיים דיון ביום **30.10.12** בת"מ 6219-07-12 אלא ניתנה החלטה של הש' גדול בבקשת שירות המבחן שלא במעמד הצדדים.

להחלטה זו חלק נוסף לפיו "בעת חופשה מהמוסד ישהה במעצר בית כאמור בהחלטות הקודמות".

בהחלטה קודמת מיום **10.9.12** הוספה חלופה למעצר בית של "מעצר בתנאי המקום" בקהילה טיפולית- כך שהחלטות הקודמות אפשרו שתי חלופות- קהילה טיפולית או מעצר בית.

הגם שהנאשם רצה לעזוב והצוות המליץ לו להישאר, הרי שלאחר שיחה עם הצוות - עמד על רצונו לעזוב, וקיבל את אישור הצוות - שאפשר לו לצאת פיזית, ואף צייד אותו בכסף הנדרש לנסיעה בתחבורה ציבורית לביתו, כפי שנהוג במקום כשמטופל מבקש לעזוב.

הנאשם נסע ישירות לביתו שם שהה במעצר בית מלא ובפיקוח, עד לדין בעניינו.

לעומת זאת טוענת המאשימה כי אין לבטל את האישום השלישי, הואיל והנאשם נחקר בגינו, אולם תמחק את סעיף האישום לאור טענת הנאשם.

החובה לחקור את הנאשם ולקבל את גרסתו היא חובה כללית, ואין חובה להזהירו בכל אחד ואחד מסעיפי האישום.

כמו כן חובתו של נאשם להתמודד עם הראיות הינה בעדותו בבית המשפט, כאשר העובדה כי לא נחקר על אישום מסוים יכולה להשליך על ההסבר שניתן לראשונה מעל דוכן העדים, אך לא לפסול את האישום.

בנוסף, יש לבחון כל מקרה לגופו ולראות עד כמה פגמה העדר האזהרה ביכולתו של הנאשם להתגונן. במקרה זה- אין פגיעה ממשית בהגנת הנאשם עד כדי עיוות דין, אלא טענה כללית בלבד.

לאחר בחינת טענות הנאשם בנוגע לעבירה של העלבת עובד ציבור - תמחק עבירה זו גם באישום השני.

בכל הנוגע לעבירת תקיפת עובד ציבור - הרי שעובדות האישום מגלות עבירה הואיל וסיירי הביטחון עונים על הגדרת "עובדי ציבור", מתוקף תפקידם של סיירי הביטחון הם פועלים על פי דין ב"גוף המספק שירות לציבור", כשהפסיקה בדנ"פ 10987/07 מדינת ישראל נגד ברק כהן וכן ברע"פ 7333/05 חיים להב נגד מדינת ישראל, קבעה מספר שיקולים לצורך קביעה האם עובד תאגיד הינו עובד של גוף בהגדרתו זו.

בנסיבות אלה, מועסקים סיירי הביטחון בתאגיד שזכה במסגרת מכרז ליתן שירותי אבטחה ברחבי העיר מטעם עיריית הוד השרון ביחד עם המשטרה.

הרציונל העומד בבסיס החוקים הבאים להגן עובדי הציבור מפני פגיעה מתקיימים גם במקרה זה הואיל והסיירים נקראים למקום אירוע ומלווים את השוטרת, מסייעים לה לטפל באירוע, המגע שלהם עם הציבור הוא יומיומי, ונובע במישרין מאופי עבודתם.

לעניין עבירת ההפרה הוראה חוקית - מדובר בהפרה, הואיל ובהחלטתו של כב' הש' גדול מיום **30.10.12** נרשם כי הנאשם יעבור לקהילה טיפולית "אפיק" במוסד מלכישוע, שם ישהה בתנאי מעצר בית מלא.

בנוסף, מצוין כי בעת חופשה מהמוסד ישהה במעצר בית כאמור בהחלטות קודמות, היינו-בבית הוריו, וכי שירות המבחן רשאי לפנות בכל עת לבימ"ש ולקבל הוראות.

הנאשם עזב את הקהילה ביום **9.12.12** ונסע לבית הוריו.

מבירור עם מנהלת הקהילה הובהר כי הנאשם אמנם לא "ברח", הואיל והודיע למדריכים שעומד לעזוב את המקום, אך לא מדובר ב"חופשה" בהתאם להחלטת כב' הש' גדול.

ישנם מטופלים בקהילה שלאחר שעברו מספר שלבים של טיפול רשאים לצאת לחופשה תחת תנאי הקהילה, אולם אין זה המקרה דנן.

הנאשם עזב על דעת עצמו, לדברי המנהלת, לאחר שאמר כי אם לא יאפשרו לו לצאת מהקהילה -יפגע בעצמו, וכיוון שאינם יכולים להחזיק מטופלים בניגוד לרצונם- אפשרו לו לצאת.

ככל שהחלטת בימ"ש לא הייתה ברורה- הרי שהיה עליו לפנות בבקשת הבהרה לבימ"ש.

4. דיון ומסקנות

לאור הסכמת המאשימה למחיקת **האישום השלישי** מכתב האישום המתוקן בשנית, כמו גם עבירת העלבת עובד ציבור מהאישום השני בו, הרי איני נדרשת לטענותיו המקדמיות של הנאשם בעניין זה.

בנוגע לתקיפת עובד ציבור

עיון בכתב האישום המתוקן בשנית, שהוגש ע"י המאשימה ביום **26.12.13**, ואשר מאחד את שני התיקים התלויים ועומדים בעניינו של הנאשם - מעלה כי כלל לא מיוחסת לנאשם עבירה של תקיפת עובד ציבור בהתאם **לסעיף 382ב(1) לחוק**.

בחנית כתבי האישום הקודמים מעלה כי עבירה זו יוחסה לו רק בכתב האישום המקורי טרם התיקון, והומרה לעבירת התקיפה סתם לפי **סעיף 379 לחוק**.

לאור האמור, איני נדרשת לטענת הנאשם בעניין זה.

בנוגע להפרת הוראה חוקית

טענות הצדדים בנוגע לעבירה נשוא האישום הרביעי הינן טענות המצריכות בירור עובדתי בהליך הוכחות.

טענותיה של המאשימה, כפי שבאות לידי ביטוי בתגובתה לבית המשפט, נסמכות על שיחות שנערכו עם מנהלת הקהילה טיפולית בה שהה הנאשם, באופן המחייב את עדותה, כמו גם בחנית עדותה בחקירה נגדית, בהתאם לזכותו של הנאשם.

ככל שהדברים נוגעים לתנאי שחרורו של הנאשם כפי שמובא בהחלטותיו הקודמות של בימ"ש (כב' הש' גדול) - הרי שעסקינן בהחלטות במ"ת 6219-0-12 (שלום פתח תקווה) מיום **8.8.12**, **9.9.12**, **10.9.12** ו-**30.10.12**.

בנסיבות אלה מדובר בטענות בדבר פרשנותה של ה"הוראה החוקית", ולא טענות לגבי עצם יציאתו של הנאשם מהקהילה או לקיומן של ההחלטות האמורות - שאינן שנויות במחלוקת.

עיון בהחלטותיו של בית המשפט מעלה כי בתחילה הורה על שילובו של הנאשם באשפוזית, ולאחר מכן בקהילה, בהתאם לעמדת המאשימה, וכל עוד לא נקלט- יפעל על פי תנאי השחרור הקיימים, היינו מעצר בית לילי בפיקוח אחד הערבים המפקחים, בין השעות 22:00 ועד 07:00 למחרת, כאשר ביתר שעות היממה רשאי לצאת ממקום מעצר הבית

בליווי מפקח (החלטה מיום 8.8.12).

בהמשך לאמור, ולאור בקשת הנאשם, הוסיף בית המשפט בהחלטתו מיום **10.9.12** את המילים "**מעצר בתנאי המקום**" להחלטה על שחרורו.

בחנית בקשתו של הנאשם, בעקבותיה הוחלט כאמור, מעלה כי מדובר בתוספת שהתבקשה לאור פנייתו של ד"ר אמנון מיכאל מנהל עמותת "הדרך", במכתב שצורף לבקשה האמורה, לפיה-

"אנו מבקשים מכבד בית המשפט לקבוע לו (לנאשם- נ.ב) "מעצר בתנאי המקום" (למטרות הטיפול כגון יצאה לבדיקות רפואיות, ראיונות קליטה בקהילות טיפוליות ועוד)"

פרשנות תכליתית של החלטת בית המשפט מלמדת כי מדובר בתוספת שמטרתה לאפשר לנאשם לצאת מהקהילה הטיפולית ככל שהדבר מתחייב מההליך הטיפולי בקהילה- לצורך בדיקות, ראיונות קליטה וכיו"ב.

לאור האמור, הרי שפרשנותו של הנאשם לגבי "**מעצר בתנאי מקום**" כעולה בבקשה - הינה שגויה, הואיל ועוסקת ביציאה מהקהילה כתוצאה מצורך העולה במסגרת ההליך הטיפולי בה בלבד, ולא לחופשה.

יתרה מכך, אף פרשנותו של הנאשם להגדרתה של "חופשה" כמובא בהחלטתו העוקבת של בית המשפט, מיום **30.10.12**, בדבר העברתו של הנאשם לקהילת "אפיק" במוסד מלכישוע, ואשר לפיה "**בעת חופשה מהמוסד ישהה במעצר בית כאמור בהחלטות קודמות**" (סעיף 2 להחלטה)- הינה שגויה, ככל שטענותיה של המאשימה לעניין זה נכונות - ובאופן הנדרש להתברר.

זאת ועוד: אפילו בהנחה שהנאשם הוצא לחופשה מטעם הקהילה, הרי שעדיין מדובר בהפרת הוראתו של בית המשפט, הואיל והורה כי על הנאשם לשהות במעצר בית "כאמור בהחלטות הקודמות", שבנסיבות אלה מורות על שחרורו בשעות היום בליווי מפקח בלבד (כאמור בחלטה מיום 8.8.12).

לאור האמור, הרי שעל פניו ולכאורה - מגלות עובדותיו של האישום הרביעי -עבירה, וממילא מצריך הדבר בירור עובדתי בכל הנוגע לטענותיה של המאשימה לגבי נסיבות עזיבתו של הנאשם את הקהילה.

לאור האמור, הריני דוחה את טענותיו המקדמיות של הנאשם, בכפוף להסכמת המאשימה לגבי ביטול אישום שלישי ומחיקת עבירת העלבת עובד ציבור מהאישום השני.

על המזכירות לשלוח ההחלטה לצדדים בפקס ובדואר רשום.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.